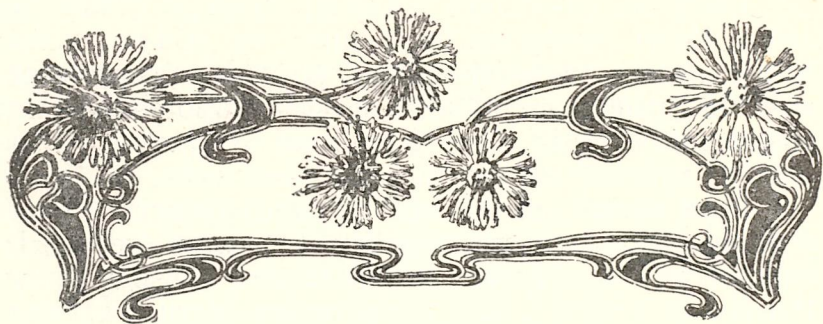

Свещеникъ и клисарь.

Живѣлъ въ едно село единъ свещеникъ. Той билъ толкова горделивъ, че, когато срѣщалъ нѣкого въ пѣтя, издалече викалъ :

— Ей, ей, отбивай се! Свещеникътъ минува.

Царувалъ въ тази страна старъ, добродушенъ царь. Еднажъ царьтъ пожелалъ да види, какъ живѣять хората въ царството му. Облѣкълъ отгорѣ си той прости селски дрехи и тръгналъ да обхожда.

Срѣцналъ свещеникътъ царя и му вика :

— Ей, отбивай се! Не видишь ли, глупчо, че свещеникътъ минува!

Царьтъ се отбилъ на страна, послѣ разгърналъ горнята си селска дреха и свещеникътъ позналъ, че това е царьтъ. Оплашилъ се свещеникътъ, а царьтъ му казва :

— Утрѣ ще дойдешъ въ палата ми. Ще ти задамъ три въпроса; ако не можешъ отговори на тѣхъ, ще те накажа за твоята горделивостъ.

Замислилъ се свещеникътъ, — какъ ще отговаря на царя, като никога не билъ мислилъ и казвалъ умно нѣщо? Отишълъ у дома си и пратилъ да извикатъ клисаря му, за да се посвѣтва съ него, защото той билъ прочутъ като уменъ човѣкъ.

— Слушай, казалъ свещеникътъ, вмѣсто мене ще идешъ ти при царя.